

Joulun sanoma

Sävellys: Matti Kaarlenkaski

Sanat: Martta Palola

Joulun sanoma

Joulun kellot kaikuu yli tienoon,
kaikuu rauhan, juhlan sanomaa, sanomaa,
kutsuu hiljentymään seimen ääreen,
Vapahtajan kaiken maailman.

Hiljenevät tienoot hämyiltaan,
luonto yhtyy juhlaan ihmisten, ihmisten.
Kaikkeus maan ja taivaan alla,
Isän rakkaan käden luotujen

Syttyy kirkkomaalle jouluvalot,
tähdet taivaalla luo loistettaan, loistettaan.
Käymme sinne askel hiljenneenä,
muistot elää, syttyy kynttilät.

Hiljenny, oi sydän, joulun rauhaan,
jouluvieras, tule sydämeen, sydämeen.
Yksin Hän voi juhламиelen antaa,
joulun valon maahan kirkkauden, kirkkauden.

TÄHTÖNEN

TÄHTÖNEN NIIN SYDÄMESSÄ
PIENEN PIENI LÄMMÖN TULVA
PILVEN TAKAA MOLEMMILLA
KURKkaa LAUKkaa, METSÄPOULU
SILMÄNSÄ KUN

LA VAIN KAKSI HENNON VALON
IHMISLÄSTÄ TAVUA-HALTA
ON. SAA.
TYKKYKUUSEN NURKKAPOISSA
LATVAN VIEREEI PIENEN MÖKI.

LÄHES LADON PAKKA-NUON KUN
NURKkaa PAUKkaa,
TÄHTÖ-NEN TUO PIENEN PIENI
ASETTUU, SE SILMÄN ILO
JOUNDU PILVEN

ON. TAA
SILLOIN ILTA ON,
MEKKEN KAIKKI NURKku.

SILLOIN ILTA ON,
HILJAA NOUSEE KU.

D. S. al Fine

(S) ~~TÄHTÖNEN NIIN PIENEN PIENI PILVEN TAKAAN HÄIPYI.
KAKSI IHMISLÄSTÄ NYT KUUN LAISTE VALAISSEI.
PIENEN MÖKIN HÄMÄRISSEI NUKKUMATTI VIIPYI.
PEITON ALLA KAKSI PIENÄ NENÄÄ TUHISEI.~~

2*